

Hodnocení: 1 bod – dost nedorozumění a nepřesností a bohužel je to celé „korunované“ hodně nedbalým formulováním; ta hlavní pointa, ve které jde o to, co Lynchovi nejvíc na volání po větší reflexivnosti, je ve Vašem shrnutí málo zřetelná

Písemná příprava č. 2

Jiří Bureš (333064), SOC 400

Against Reflexivity as an Academic Virtue and Source of Privileged Knowledge

Michael Lynch

Alternativní název: Reflexivita – z vlastnosti ctnost

Definiční pokusy s reflexivitou vytvořily příliš rozlehlou zásobu významů na to, aby samotný pojem mohl vyjadřovat odlišující kvalitu společenského výzkumu. *Reflexivita* i vůči této konceptuální rozmanitosti utváří metodologický étos, který se odlišuje od *nerflexivity* – aniž by bylo jasné, co tím je přesně míněno. Avšak vždy záleží na tom, jak je reflexivita zasazena do teoretického zázemí a využita; sama o sobě není zárukou ničeho. Oproti běžným metodologickým programům (privilegizace poznání), nebo radikální reflexivitě (konstruktivismus aplikován na sebe) není v etnometodologické tradici reflexivita nadhodnotou poznání a univerzálním klíčem ke skrytému vědění, ale je nevyhnutelnou a všudypřítomnou vlastností kolektivního jednání – není možné reflexivitě uniknout, zároveň ale není možné ji individuálně dosáhnout, protože vždy je možné vytknout nedostatek reflexivity až k hranicím absurdity. Etnometodologický výklad nezná a nepotřebuje pojem *nerflexivity*. Což má za důsledek, že „nedostatek reflexivity“ pak není obsahem kritiky a problematizování. To vede k zájmu o to, jak jsou výroky a jednání zasazeny do reflexivních závislostí, aniž by to dávaly znát.

Lynch, Michael (2000): *Against reflexivity as an academic virtue and source of privileged knowledge. Theory, Culture & Society*, 17 (3): 26-54.